दीक्षित त्रि॰दीक्ष–कर्त्तरि क्त दीक्षा जाताऽस्य तारं॰इतच् वा। १सोमादियागाङ्गव्रतभेदधारिणि २संजाततन्त्रोक्तदीक्षे च दीक्षाशब्दे उदा०। "वर्णानां ब्राह्मणश्चासि विप्रेण दीक्षितो द्विजः" भा॰अनु॰९१८क्षो॰ "अवाच्यो दीक्षितो नाम्ना यवीयानपि यो भवेत्। भोभवत्पूर्वकन्त्वेनमभिभाषेत धर्मवित्" "नाक्रामेत् कामतश्छायां बभ्रुणो दीक्षितस्य च" मनुः। ३काम्पिल्लनगरस्थविप्रभेदे तत्कथा "आसीत् काम्पिल्लनगरे सोमयाजिकुलोद्भवः। दीक्षितो यज्ञदत्ताख्यो यज्ञविद्याविशारदः। वेदवेदाङ्गवेदार्थवेदोक्ताचारचञ्चुरः। राजमान्यो बहुधनो वदान्यः कीर्तिभाजनम्। अग्निशुश्रूषणरतो वेदाध्ययनतत्परः" काशीख॰ १३अ०। स दीक्षितः अयनं यस्याः गौरा॰ ङीष्। दीक्षितायनी तत्पत्न्यां स्त्री "महापतिव्रतां सम्यक् पत्नीं प्रोवाच तामथ। दीक्षितायनि! कुत्रापि क्व ते गुणनिधिः सुतः। अथ तिष्ठतु किन्तेन क्व सा मम शुभोर्मिका। अङ्गोद्वर्तनकाले या त्वया मेऽङ्गुलितो हृता। नवरत्नमयीं शीघ्रं तामानीय प्रयच्छ मे। इति श्रुत्वाय तद्वाक्यं भीता सा दीक्षितायनी" काशीख॰ १३अ० यज्ञमात्रे ४संजातदीक्षे च। "संग्रामाध्वरदीक्षितो नरपतिः पत्नी गृहीतव्रता" वेणीसं॰ "दीक्षितो न ददाति" श्रुतिः।

दीक्षित्र त्रि॰दीक्ष–शीलार्थे युच् बाधित्वा ष्ट्रन्। दीक्षाशीले

दीति स्त्री दीप–क्तिन् वेदे पस्योपः। दीप्तौ "सुदीतिरस्यादित्येभ्यः" ता॰ब्रा॰१९।११ "सुदीतिः सुदीप्तिरसि" भा॰।

दीदि पु॰ दीप बा॰ दि–पृषो॰। द्योतमाने। "अश्विना पिबतं मधु दीद्यग्नी शुचिव्रता" ऋ॰ १।१५।१॰ दीद्यग्नी द्योतमानाग्नियुक्तौ" भा॰

दीदिवि पु॰ दिव–क्विन् अभ्यासे तस्य दीर्घः वलि वलोपः। १स्वर्गे २मध्ये च उज्ज्वल॰। ३अन्ने अस्त्री अमरः। पुनःपुनर्भृशं वा दीव्यति दिव–यङ्लुक् इन् न गुणः अभ्यासदीर्घः। ४पुनःपुनर्भृशं वा द्योतने त्रि॰ "राजन्नमध्वराणां गोपामृतस्य दीदिविम्" ऋ॰१।१।८ "दीदिविम् पुनःपुनर्भृशं वा द्योतकम्" भा॰

दीधिति स्त्री दीधी–क्तिन् यङ्लुगादित्वादिट "यीवर्णयोर्दीधीवेव्योः" पा॰ इकारलोपश्च। १किरणे "सन्निलमये रविदीधितयो मूर्च्छितास्तमोनैशम्। चपयन्ति दर्पणोदरनिहिता इव मन्दिरस्थानः" वृ॰सं॰ "पुपोष वृद्धिं हरिदश्वदीधितेः" रघुः "अमृतदीधितिरेष विदर्भजे!" नैष॰। "स्वाधःसुधादीधितिमानमन्ति" सि॰शि॰ २रघुनाथशिरोमणिकृते चिन्तामणिटीकाभेदे ३अङ्गुलौ निघण्टुः।

दीधितिकृत् पु॰दीधितिं कृ–क्विप्। चिन्तामणिटीकाभेदकारके रघुनाथशिरोमणिपण्डिते

दीधितिमत् पु॰ दीधितयः भूम्ना सन्त्यस्य मतुप्। १सूर्ये "सरसां सुप्तपद्मानां प्रातर्दीधितिमानिव"। "शरद्वनात् दीधितमानिवोच्चैः" कुमा॰। २अर्कवृक्षे च।

दीधी देवने दीप्तौ च अदा॰ जुहो॰ आत्म॰ अक॰ सेट्। दीधीते अदीधिष्ट। दीध्ये दीध्याञ्चक्रे। दीधिता दीधिष्यते दीधितिः। "दीधीवेवीसमः कश्चिद्गुणवद्भ्रोरभाजनम्" शा॰ द॰।

दीन त्रि॰ दी–क्त तस्य नः। १दुःखिते अमरः। २भीते च। ३तगरपुष्पे न॰ ४मूषिकायां स्त्री मेदि॰। "यद्वासुदेवेनादीनमनादीनवमीरितम् माघः। "दिनानि दीनोद्धरणोचितस्य" रघुः।

दीनदयालु पु॰ दीने दयालुः। दुःखिते १दयालौ "दीनदयालुतयाऽवनिपालः" नैष॰।

दीननाथ ६त॰। दुःखितजनभर्त्तरि।

दीनार पु॰दी–आरक् नुट् च। १स्वर्णभूषणे २मुद्रायां ३सुवर्णकर्षद्वये ४निष्क्रमाणे अमरभरतौ। "दीनारोरोपकैरष्टाविंशत्या परिकीर्त्तितः। सुवर्णसप्ततिसोभागोरोपक उच्यते" विष्णुगुप्तोक्ते सप्तमांशाधिकहेमरत्तिकारूपरोपकैरष्टाविंशत्या परिमिते ५द्वात्रिंशद्रत्तिकामिते हेम्नि च प्राय॰त॰ रघुः।

दीप दीप्तौ दि॰आत्म॰अक॰सेट्। दीप्यते अदीपि–अदीपिष्ट। दिदीपे दीप्तः। णिच् अदीदिपत्–त अदिदीपत् त। दीप्तिः। दीपनं दीपकः दीप्रः। "दीप्यमानः स्वतेजसा" मनुः। "पुनर्ददीपे सदृद्धिनम्रीः" रघुः "दैवाद्दवेज्ञदीपिष्ट" "सधूमदीप्ताग्निरुचीनि रेजुः" भट्टिः "ततः शकुनयो दीप्राः मृगाश्च क्रूरभाषिणः" हरिवं॰१७१ अ०। "हिंस्रेषु दीप्रास्त्वधरः कुमारः" भट्टिः "यावत् कर्माणि दीप्यन्ते तावत् संसारवासनाः" कुलार्ण॰। उपसर्गपूर्वकस्य तत्तदुपसर्गदीप्त्यर्थयुक्ते तदर्थे "आदित्यादीप्तकशानुकल्पम्" भट्टिः "यस्य यद्रेतसः प्रथमसुददीप्यत" ऐत॰ब्रा॰ ३।३४ "क्रुध्यन्ति परिदीप्यन्ति भूमिजस्याधिजिते" भा॰ शा॰ २०२६ श्लो॰ आर्षः पदव्यत्ययः। "ते शराः खसमस्त्रेन प्रदीप्ताग्निप्रभानुना" भा॰ उ॰१८१ अ०

दीप पु॰ दीपयति स्वं परञ्च दीप–णिच्–अच्। स्वपर-